

ตอนที่ 3

ชัยชนะของเหล่าผู้มิชชันที่เห็นได้จากดาเนียลกับเหล่าสหายของเขา

ข้อพระคัมภีร์: ดนอ.1—6

I. เราสามารถมองเห็นหลักการแห่งการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้จาก “ดาเนียลกับเหล่าสหายของเขา” (สะเนยา, มิซาเอล และอะซาระยา) ซึ่งเป็นเหล่าผู้มิชชันที่เป็นหนึ่งกับพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงในเรื่องที่พวกเขามีชัยชนะต่อกลลวงต่างๆ ของซาตาน — ดนอ.2:13, 17; เทียบ วว.17:14; มธ.22:14:

1. ในการล่อลวงที่เป็นฝ่ายมารซึ่งนบุดัคเนซัรกระทำต่อดาเนียลกับเหล่าสหายของเขา ท่านได้เปลี่ยนชื่อของพวกเขา จากชื่อที่บ่งชี้ว่าพวกเขาเป็นของพระเจ้า ไปเป็นชื่อที่ทำให้พวกเขากลายเป็นหนึ่งกับรูปเคารพ — ดนอ.1:6-7.
2. ชื่อ ดาเนียล ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของข้าพเจ้า” ถูกเปลี่ยนไปเป็น เบลสะตัสซาร์ ซึ่งหมายถึง “เจ้าชายแห่งเทพเบล” หรือ “ผู้ที่เทพเบลโปรดปราน” — ยซย.46:1.
3. ชื่อ สะเนยา ซึ่งแปลว่า “ยะโฮวาทรงประทานโดยพระคุณ” หรือ “ได้รับพระคุณของยะโฮวา” ถูกเปลี่ยนไปเป็น ชัดรัก ซึ่งหมายถึง “ได้รับการถวายส่งโดยเทพสุรียัน.”
4. ชื่อ มิซาเอล ซึ่งแปลว่า “ผู้ใดเป็นอย่างที่พระเจ้าทรงเป็น?” ถูกเปลี่ยนไปเป็น เมเช็ค ซึ่งหมายถึง “ผู้ใดอาจเปรียบเหมือนเทพีเชค?”
5. ชื่อ อะซาระยา ซึ่งแปลว่า “ยะโฮวาได้ทรงช่วยเหลือ” ถูกเปลี่ยนไปเป็น อะเบ็ดเนโค ซึ่งหมายถึง “ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของเนโคเทพอัครี.”

II. ดาเนียลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่ออาหารฝ่ายผีมาร — ดนอ.1:

1. การล่อลวงฝ่ายผีมารประการแรกของนบุดัคเนซัรคือการล่อดาเนียลกับเหล่าสหายทั้งสามของเขา ซึ่งเป็นชายหนุ่มที่ชาญฉลาดและเป็นลูกหลานของพลไพร่ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรซึ่งได้ฟ่ายแพ้ไป ให้พวกเขาถูกทำให้เป็นมลทินโดยการรับส่วนในอาหารที่ไม่สะอาดของท่าน ซึ่งเป็นอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ.
2. หากดาเนียลกับเหล่าสหายของเขากินอาหารนั้น พวกเขาจะรับเอามลทินเข้าไป, รับเอารูปเคารพเข้าไป และกลายเป็นหนึ่งกับซาตาน — เทียบ 1กธ.10:19-21.
3. เมื่อดาเนียลกับเหล่าสหายของเขาปฏิเสธที่จะกินอาหารที่ไม่สะอาดของกษัตริย์นบุดัคเนซัรและเลือกที่จะกินผักแทน (ดนอ.1:8-16) โดยหลักการแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธต้นไม้มแห่งความรู้ดีและชั่ว (เทียบ ยนช.3:1-6) และเลือกต้นไม้มแห่งชีวิต ซึ่งทำให้พวกเขากลายเป็นหนึ่งกับพระเจ้า (เทียบ 2:9, 16-17).
4. การฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการฟื้นฟูการกินพระเยซูเพื่อการก่อสร้างคริสตจักร — ข้อ 9, 16-17; วว.2:7, 17; 3:20.
5. เราสามารถกินพระเยซูโดยการกินพระคำของพระองค์และโดยการระมัดระวังในการติดต่อผู้คนและอยู่ด้วยกันกับคนเหล่านั้นที่ร้องออกพระนามของพระองค์ด้วยใจบริสุทธิ์หมดจด — ยรม.15:16; 2ทธ.2:22; 1กธ.15:33; สภาช.13:20.

III. ดาเนียลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อการทำให้ดาบอดฝ่ายผีมาร ซึ่งบังคับผู้คนจนไม่เห็นปฏิมากรใหญ่รูปมนุษย์และก้อนหินที่มาบดขยี้ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ — ดนอ.2:

1. พระคริสต์แห่งกลุ่มชนในฐานะที่เป็นก้อนหินและภูเขา ซึ่งก็คือเจ้าบ่าวพร้อมด้วยเจ้าสาว หรือมนุษย์แห่งกลุ่มชนของพระเจ้าพร้อมด้วยลมปราณของพระเจ้า จะมาบดขยี้และประหารผู้ต่อต้านพระคริสต์พร้อมด้วยกองทัพของมันเป็นโดยลมปราณ ซึ่งก็คือพระแสงดาบที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ — ข้อ 34-35, 44-45; 2ทธ.2:8; วว.19:11-21; ยนช.11:4-9; เทียบ ยซย.33:22.

2. พระคริสต์ในฐานะที่เป็นศิลาที่มีชีวิตอันล้ำค่า, คีลาราก, คีลาหัวมุม และคิลา ยอดแห่งการก่อสร้างของพระเจ้า ทรงนำตัวของพระองค์เองผู้เป็นความล้ำค่ามาซึ่งมาเข้าสู่เรา เพื่อเปลี่ยนแปลงเราให้กลายเป็นศิลาที่มีชีวิตอันล้ำค่าเพื่อการก่อสร้างของพระองค์ — 1ปต.2:4-8; ยชย.28:16; ซดย.3:9; 4:7, 9-10.

IV. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อการล่อลวงให้กราบไหว้รูปเคารพ — ดนอ.3; เทียบ มธ.4:9-10:

1. ทุกสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ซึ่งอยู่ในวิญญาณที่บังเกิดใหม่ของเรา คือรูปเคารพที่มาแทนที่พระเจ้า; ทุกสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในวิญญาณหรือไม่ได้มาจากวิญญาณล้วนเป็นรูปเคารพทั้งสิ้น — 1ยฮ.5:21.
2. ศัตรูของพระกายคือตัวเอง ซึ่งได้มาแทนที่พระเจ้าด้วยผลประโยชน์ของตัวเอง, การยกชูตัวเอง, การให้ตัวเองได้สง่าราศี, ความมั่งคั่งของตัวเอง และกำลังของตัวเอง; ในพระกายและเพื่อพระกายนั้น เราต้องปฏิเสธตัวเอง และไม่ป่าวประกาศตัวของเราเอง แต่ประกาศพระคริสต์เยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า — มธ.16:24; 2กธ.4:5.
3. เหล่าสหายของดานีเอลมีวิญญาณแห่งการพลีชีพที่แท้จริง; พวกเขายืนหยัดเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวและต่อต้านการกราบไหว้รูปเคารพ แม้ต้องสละชีวิตของพวกเขาเองโดยการถูกโยนเข้าไปในเตาไฟที่ร้อนแรงตามคำบัญชาของนบูนัคคเนซาร์ — ดนอ.3:19-23.
4. ขณะที่นบูนัคคเนซาร์มองเข้าไปในเตาไฟ เขาเห็นชายสี่คนกำลังเดินอยู่กลางเปลวไฟนั้น (ข้อ 24-25); ชายคนหนึ่งที่ลี้ภัยคือพระคริสต์ผู้ประเสริฐเลิศในฐานานุตรมมนุษย์ที่เสด็จมาสถิตอยู่กับเหล่าผู้มิชชันนารีทั้งสามคนซึ่งกำลังทนทุกข์และถูกข่มเหงของพระองค์และทรงกระทำให้เปลวไฟนั้นกลายเป็นสถานที่อันน่าพิงใจให้เขาเดินไปมาได้.
5. เหล่าผู้มิชชันนารีทั้งสามคนไม่จำเป็นต้องทูลขอให้พระเจ้าช่วยพวกเขาออกจากเตาไฟ (เทียบ ข้อ 17); พระคริสต์ในฐานานุตรมมนุษย์ — ผู้มีคุณสมบัติและสามารถเห็นอกเห็นใจพลไพร่ของพระเจ้าในทุกสิ่ง (ฮบ.4:15-16) — ได้เสด็จมาเป็นสหายของพวกเขาและดูแลพวกเขาในขณะที่พวกเขาทนทุกข์ และการสถิตอยู่ของพระองค์ได้กระทำให้สถานที่แห่งการทนทุกข์กลายเป็นสถานการอันน่าพิงใจ.

V. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อสิ่งปกคลุมที่ขัดขวางผู้คนไม่ให้มองเห็นการปกครองแห่งสวรรค์โดยพระเจ้าแห่งสวรรค์ทั้งหลาย — ดนอ.4:

1. ในฐานะผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้เป็นพลไพร่ของพระองค์เพื่อความเป็นเอกของพระคริสต์ เราอยู่ภายใต้การปกครองฝ่ายสวรรค์ของพระเจ้าโดยมีจุดประสงค์เพื่อทำให้พระคริสต์เป็นเอก — ข้อ 18, 23-26, 30-32; รม.8:28-29; กซ.1:18ข; 2กธ.10:13, 18; ยรม.9:23-24.
2. “บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเยอหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง” — ดนอ. 4:37ข.

VI. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อความโง่เขลาในเรื่องผลลัพธ์ของการสำมะเลเทเมาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและการดูแคลนความบริสุทธิ์ของพระองค์ — บทที่ 5:

1. การที่เบเลซาชาร์นำเอาภาษาที่ใช้ในการนมัสการพระเจ้าในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ภาษาเหล่านี้ในการกราบไหว้รูปเคารพนั้น เป็นการดูแคลนความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (ข้อ 4); เขาควรจะได้เรียนบทเรียนจากประสบการณ์ของนบูนัคคเนซาร์ (4:18-37) อย่างไรก็ดี เขากลับไม่ได้รับบทเรียนนั้น ผลลัพธ์จึงต้องประสบกับการทนทุกข์ (5:18, 20, 24-31).
2. “ดานีเอล...มีวิญญาณที่ล้ำเลิศ, มีความรู้ และความเข้าใจที่จะแก้ความผิด, แก้ปริศนา และแก้ปมปัญหาต่างๆ” — ข้อ 12ก.
3. “โอ ข้าแต่เบเลซาชาร์ ... แม้พระองค์ทรงทราบเช่นนี้ทั้งสิ้นแล้วก็ได้ถ่อมพระทัย แต่ทรงยกพระองค์ขึ้นสู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ และทรงให้นำภาษาแห่งพระนิเวศน์ของพระองค์มาต่อพระพักตร์พระองค์ แล้วพระองค์, พวกเจ้านายของพระองค์, พระสนม และนางทาสของพระองค์ก็ดื่มเหล้าองุ่นจากภาษาเหล่านั้น และ

พระองค์ทรงสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยเงิน, ทองคำ, ทอง เหลือง, เหล็ก, ไม้ และหินซึ่งจะดู หรือฟัง หรือรู้เรื่องก็ไม่ได้ แต่พระองค์มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าซึ่งลมปรานของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและทางทั้งสิ้นของพระองค์ก็ขึ้นอยู่กับพระองค์” — ข้อ 22-23, เทียบ ข้อ 20.

VII. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อเล่ห์เหลี่ยมที่มายับยั้งความสัตย์ซื่อของเหล่าผู้มีชัยชนะในการนมัสการพระเจ้า — บทที่ 6:

1. ศูนย์กลางของดานีเอลบทที่ 6 คือการอธิษฐานของมนุษย์ซึ่งมีเพื่อกระทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าสำเร็จ ลุล่วง; ดานีเอลกระทำสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้และเขาก็เข้าใจในสิ่งที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้โดยฟังการอธิษฐาน; นอกจากการอธิษฐานแล้วก็ไม่มีหนทางอื่นใดที่จะกระทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าครบบริบูรณ์และสำเร็จเป็นจริงได้; นี่ก็คือเคล็ดลับที่อยู่ทางภายในของบทนี้.
2. ดานีเอลอธิษฐานวันละสามเวลาโดยเปิดหน้าต่างที่ตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม; พระเจ้าทรงนำชาวอิสราเอลกลับสู่ดินแดนแห่งบรรพบุรุษของพวกเขาโดยอาศัยการอธิษฐานที่เต็มด้วยพระคุณของดานีเอล (ข้อ 10; เทียบ 1 พกษ. 19:12, 18); พระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานของเราเมื่อคำอธิษฐานของเรามุ่งไปที่พระคริสต์ (มีแผ่นดินบริสุทธิ์เป็นแบบเล็ง), มุ่งไปที่อาณาจักรของพระเจ้า (มีเมืองบริสุทธิ์เป็นแบบเล็ง) และมุ่งไปที่พระนิเวศน์ของพระเจ้า (มีพระวิหารบริสุทธิ์เป็นแบบเล็ง) อันเป็นเป้าหมายในแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า — 8:48-49.